

Bizonyítás 1.

Bethlendi András - Czeti Tamás - Krekó Judit - Nagy Márton - Palotai Dániel - MNB háttér tanulmányok 2005/2 - A MAGÁNSZEKTOR DEVIZAHITELEZÉSÉNEK MOZGATÓRUGÓI

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/mnbhu_hattertanulmany/mnbhu_ht200502/ht2005_2v.pdf

Továbbiakban: 1. sz. bizonyíték

CSÁVÁS CSABA–SZABÓ REZSŐ: A forint/deviza FX-swap szpredek mozgatórugói a Lehman-csőd utáni időszakban (MNB)

http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/566_580_csavas_10000383.pdf

Továbbiakban: 2. sz. bizonyíték

Mák István–Páles Judit: Az FX-swap piac szerepe a hazai pénzügyi rendszerben (MNB)

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu_msz_200905/mak-pales.pdf

Továbbiakban: 3. sz. bizonyíték

Páles Judit–Kuti Zsolt–Csávás Csaba : A devizaswapok szerepe a hazai bankrendszerben és a swappiac válság alatti működésének vizsgálata – MNB tanulmányok

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/MT_90.pdf

Továbbiakban: 4. sz. bizonyíték

Az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi bizottságának 2013. február 25-én, hétfőn 10 óra 3 perckor a Képviselői Irodaház 562. számú tanácsstermében megtartott üléséről jegyzőkönyv

<http://www.parlament.hu/biz39/bizikv39/FVB/1302251.pdf>

Továbbiakban: 5. sz. bizonyíték

SCHEPP ZOLTÁN: Néhány gondolat a változó kamatozású devizafinanszírozás kockázatairól

http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/schepp_0801.pdf

Továbbiakban: 6. sz. bizonyíték

Ami a devizahitelek mögött van – Kérdezze az MNB szakértőit! – *Magyar Nemzeti Bank szakértői véleménye*

<http://forum.portfolio.hu/topic.php?t=11226&limit=20&order=0>

Továbbiakban: 7. sz. bizonyíték

Magatartási kódex a lakosság részére hitelt nyújtó pénzügyi szervezetek ügyfelekkel szembeni tisztességes magatartásáról

http://www.pszaf.hu/data/cms2043084/magatartasi_kodex.pdf

Továbbiakban: 8. sz. bizonyíték

Balás Tamás–Nagy Márton: A devizahitelek forinthelekre történő átváltása (MNB)

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu_msz_201010/balas-nagy_mnbszemle_1007.pdf

Továbbiakban: 9. sz. bizonyíték

Kiss M. Norbert–Molnár Zoltán: Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra (MNB)

http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbszemle/mnbhu-msz-201202/kissm-molnar.pdf

Továbbiakban: 10. sz. bizonyíték

Tardos Ágnes: A PÉNZÜGYI INSTRUMENTUMOK ELSZÁMOLÁSA IAS – US GAAP – MAGYAR SZABÁLYOZÁS (Bankszövetség)

<http://www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/031Tardos.pdf>

Továbbiakban: 11. sz. bizonyíték

ASZTALOS GÁBOR–GOLOBOKOV SZERGEJ–KURALI ZOLTÁN–WOLF ZOLTÁN: A PIAC, AMELY MAJD NEM MŰKÖDIK (Bankszövetség)

www.bankszovetseg.hu/wp-content/uploads/2012/10/034Asztalos.pdf

Továbbiakban: 12. sz. bizonyíték

C-604/11 sz. Európai Bírósági ítélet

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=137832&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=132741>

Továbbiakban 13. sz. bizonyíték

Drágábbak lehetnek a devizahitelek (Portfólio.hu cikk 2008. nov.10.)

http://www.portfolio.hu/gazdasag/dragabbak_lehetnek_a_devizahitelek.105741.html vagy <https://app.box.com/s/mvkrmm9vmqk2dliv0miv>

Továbbiakban 14. sz. bizonyíték

Kellemes meglepetést okozott a Raiffeisen (Investor.hu cikk 2013. november 27.)

<http://www.investor.hu/news/20131127-kellemes-meglepetest-okozott-a-raiffeisen.html> vagy <https://app.box.com/s/80i8m7batge5oh5kej9c>

Továbbiakban 15. sz. bizonyíték

A bizonyítás célja:

1. Az adós a kölcsönszerződés aláírásával valójában két banki termékre vonatkozó jogügylet teljesülését magában foglaló szerződést írtak alá, amikor a bank számlán tartotta nyilván a devizát, mint virtuális hitelpénzt. Ezek közül az egyik, egy aláírt szerződést, a tulajdonképpeni kölcsönszerződést és egy másik, olyan devizaműveletekre vonatkozó szerződést, amelyet a bank elhallgatott az adós elől, eltitkolt, és ezzel meg is tévesztette őket.
2. Ez a hibrid-szerződés az adósok előtt nem volt ismert, ugyanakkor a bank olyan biankó klauzulákat iktatott be a szerződésébe, amely látszólag lehetővé tette a számára, hogy a kölcsönszerződésbe a swap-megbízás minden terhét, mint árfolyam, és kereskedelmi árrés, illetve kényszerhitel költséget, tőkésítve csempéssze be az adósok tartozásának elszámolásába.
3. A devizadrágulás okait az a bankrendszer maga idézte elő, amelynek részese a perbeli pénzintézet is. Az adós abban a hiszemben kötötték meg a jogügyletet, hogy egy egyszeri devizaátváltási tranzakcióból jutnak forint kölcsönhöz, holott valójában az ő hosszú távú kötelezettségvállalásuk biztosított a banknak lehetőséget arra, hogy folyamatos deviza spekulációs ügyleteket hajtson végre a nemzetközi, vagy hazai pénzpiacon, rövid lejáratú swapműveleteket végezzen az aláírt szerződés futamideje alatt folyamatosan, forrásteremtés címén.
4. Míg a kölcsönszerződés alapján a hitelező szándéka a meghatározott pénzösszeg kölcsönadásával a kamat, mint nyereség elérésére irányul, addig a deviza alapú szerződéssel a szolgáltató az ügyfelét befektetési ügyletnek passzív résztvevőjévé tette.
5. A deviza alapú kölcsönszerződés elnevezésű megállapodás tárgya egy befektetési szolgáltatás útján értékesíthető, rendkívül magas kockázatú termék volt.
6. Virtuális devizát rendel ugyan a bank a kölcsönszerződés mellé, forrásként tünteti fel, de a valóságban nem a kölcsön forrása, hanem éppen a kölcsön következménye.
7. A feleknek eltérő, és nem egybehangzó, főként nem kölcsönös volt a perbeli szerződés aláírásakor, a szerződéskötési akaratuk, és szándékuk sem. Ami létrejött egy beágyazott derivatívát tartalmazó hibrid pénzügyi „termék” kölcsönszerződésnek álcázva, amelyre nézve nem egybehangzó a felek akaratnyilvánítása, mert a felek szerződéskötési akarata, és szándéka, de célja sem ugyanaz, mindenben eltér egymástól.
8. Azt állítjuk, hogy nem jelzálog-kölcsönügylet jött létre, bár az adós szerződési akarat erre irányult, és nem is swap-megbízás (amelyet a bank eltitkolt az adósok előtt). Előbbire az adósok szerződéskötési szándéka, és a szerződésből kiolvashatóan, az

adósok szerződéskötési akarata irányult. Míg a banknak– a futamidő alatt igazolt tevékenységéből eredően, és a jogviszony eredményeként teljesült következmények alapján –, már a szerződés megkötésekor is, elsődlegesen árfolyamnyereség elérését célzó, devizacsere ügylet folytatásához nyilvánította ki akaratát.

9. Valójában nem a bank adott kölcsön az adósoknak, hanem az adósok kötelezettségvállalása teremtett devizahitelpénzt a banknak. Így a felek az aláírt szerződéssel sem nem kölcsönben, sem nem swap-megbízásban nem állapodtak meg, hanem egy harmadik, egy atipikus szerződésben. És erre vonatkozóan nem volt a feleknek kölcsönös, és egybehangzó szerződési akaratnyilvánítása.
10. Nem a felek által aláírt szerződésnek megfelelő, csupán ennek aláírásával lehetővé vált, más szerződés ment foganatba, amelyre a felek szerződési akaratnyilvánítása sem kölcsönösen, sem egybehangzóan nem lett kinyilvánítva.
11. Egy „hitel-swap” atipikus szerződés teljesült a valóságban. Az aláírt szerződést csupán kölcsönnek ajánló (és álcázó), és megszövegező bank szerződéskötési szándéka, célja, akarata nem az, amit az adóssal aláíratott, éppen ezért, és nem mulasztásból nem tájékoztatta az adóst az általa aláírt szerződésnek az adóst fenyegető, határok nélküli kockázatáról, hanem kifejezetten árfolyamnyereség generálása, és minél nagyobb tétele volt a szándéka.
12. A jelzálogkölcsönök esetében felek között megkötött szerződés létre sem jött, még a kölcsönadás, és részletfizetés sem ennek a teljesülése, hanem a mögöttes többlettényállásban írt folyamat elindításának eszköze és finanszírozása.
13. Ezek a rejtett derivatívákkal (származtatott innovatív banki ügyletekkel) ellentételezett forint hitelek nem az adósoknak „teremtettek” devizaforrásból kikölcsönözhető forintot, hanem éppen ellenkezőleg, az adósok számának és az adósságok összegének exponenciális növekedésével, exponenciálisan növekvő devizához, és devizaműveleti lehetőségekhez juttatták a bankrendszert. Ezért kínálták a devizahitelt minél több adósnak, őket a kölcsönből történő fogyasztásra buzdítva, szándékosan elhallgatva a hibrid látható, és rejtett kettősségét, és eltitkolva a rejtett befektetési jogviszonynak a kockázatait, és a várható következményeit.
14. A valóságban nem történik más, mint az, hogy a bank kockázatos és spekulatív célú pénzügyi ügyleteket hajt végre, FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával, az adósokkal kötött hitelszerződés ürügyén, a futamidő alatt és az ügyfél pénzeszközeivel - a saját hasznára. Ezeket a bank „szintetikus forrásteremtésnek” értelmezi, de a valóságban, az adós nevében nyilvántartott forinthitelt, az adós nevében nyilvántartott devizatőke-nyilvántartási eszközzel végzett, derivatív műveletekkel ellentételezte. Ez a beteljesült atipikus jogviszony az, amely a valóságban létrejött, és teljesült, és nem az, amit látszólag a kölcsönügyletet tartalmazó, aláírt hitel-szerződés mutatni szeretne. A valóságos kötelelemről a hitelszerződések, és a bankok is hallgattak.

15. Ennek következtében a „devizahitelek” tervszerű, és a hibridszerződésből származó, de az adósokkal kötött hitelszerződésekből le nem vezethető, mégis azzal szervesen összetartozó befektetéseken keresztül, a bankok felismerhető és kifejezett szándéka, a forint elleni szüntelen spekulációs pozíció felépítése - és a swapokat refinanszírozó bankokkal - a derivatívákban érintett devizák árfolyamának gyorsuló mértékű, és biztos drágulásának az előidézése, árfolyamnyereség előállítása volt.

16. Az adósnak, és a banknak erre a hibridre nem volt egybehangzó, és egyező akaratnyilvánítása, mert az adós, a kötelelem befektetés-jellegéről, és annak valódi kockázatáról, még formálisan sem tudhatott és a bank szándéka előtte rejtve volt.

17. Az adósok devizatőke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan az adós tudta és beleegyezése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre.

Indokolatlan, egyben tisztességtelen a kölcsönösszeg, annak ügyleti kamata és kezelési költsége devizában történő nyilvántartása és megállapítása. Az alperes a szerződésben olyan szerződési feltételt alkalmazott, amely számára kizárólagosan előnyt, az adós fogyasztó számára pedig kiszámíthatatlan mértékű terhet és kockázatot jelentett, és a kockázatot kizárólagosan a fogyasztóra hárítja. **Csak látszólag, mintha** a kölcsön fedezete a bank által felvett és a folyósítás miatt átváltott deviza lenne. **Azaz nem történik más, minthogy a forintban történő folyósítást egyszerűen devizakövetelésként veszik nyilvántartásba, és ezzel jön létre a devizában nyilvántartott, tehát a deviza alapú hitel.**

A deviza nélküli deviza hitelezés következménye az, hogy jelentős a deviza eszközök többlete a deviza forrásokhoz képest, mivel a forint kölcsön deviza eszközként vezetik be a mérlegbe melyet Fx swap ügyletekkel zárnak és fedeznek.

Olyan devizaeszköz „keletkezik” melynél hiányzik a vagyoni érték keletkezésének a jogi összetevője! A nyilvántartás nem a valódi eszköz változásához kapcsolódik, nem azt rögzíti, hanem a nyilvántartásban történő változást és azt elszámolva valós eszközváltozást mutat ki. Vagyis megváltozik a helyzet, a forrás az nem az eszköz eredetét- tulajdonosi eredetét mutatja, hanem maga válik eszközzé melynek nincs forrása.

A devizahitelezés elmúlt évben tapasztalt gyors felfutása nem hagyta érintetlenül a bankrendszer mérlegstruktúráját: a devizaeszközök devizaforrásokhoz mért többlete 2004. végére korábban soha nem látott szintre, a mérlegfőösszeg 6,3%-ra (kb. 1000 Mrd forintra) emelkedett.

A mérlegen belüli devizapozíció felépülését az utóbbi időszakban fokozatosan a devizaforrás nélküli devizahitelezés magyarázza.

1. sz. bizonyíték – 14. oldal 4. bekezdés

A magyar bankrendszer az elmúlt években a devizahitelezést nagyrészt forintforrásból finanszírozta. Az ebből adódó mérlegen belüli nyitott devizapozíciót a hazai bankok jellemzően külföldiekkel kötött FX-swap ügyletek felhasználásával fedezik.

3. sz. bizonyíték – 1. oldal 1. bekezdés

A bankok így a devizahitelezésből származó mérleg szerinti pozíciójuk (vagyis a mérlegen belüli devizaeszközök és devizaforrások különbségének) egy részét FX-swap ügyletek segítségével zárják.

4. sz. bizonyíték-13. oldal 5. bekezdés

A többlet devizaeszköz lefedezésének eredményeképpen a bankok valójában szintetikus devizaforrásokat állítanak elő, azaz forint forrásaikat konvertálják a kívánt devizára.

1. sz. bizonyíték – 15. oldal 2. bekezdés

A hazai bankrendszer egésze a forintforrások egy részéből így a devizaswapügyletek segítségével szintetikus devizaforrást állít elő. A devizaforrás szintetikus előállítása rendszerszinten jelentős részben úgy történt, hogy a lakossági és vállalati forintbetéteket a külföldiekkel kötött, rövid futamidejű devizaswapügyletek révén devizaforrásokra konvertálták a bankok.

4. sz. bizonyíték- 13. oldal 6. bekezdés

A devizaalapú kifejezés egy forinthitel leplezett állapota, amelynél nem a hitel nyújtása, hanem a hitel elszámolása történik a folyósítástól eltérő devizanemben. A leplezett állapotért a hitelfelvevő nem kap ellenszolgáltatást, de annak kockázatát és költségét viseli.

Bármilyen gazdasági-pénzügyi eszmefuttatás mentén haladunk, a polgári jogi lényegét nem szabad szem elől téveszteni. A polgári jog alapvető szabálya szerint a szolgáltatásért megfelelő mértékű ellenszolgáltatás jár, amelyből következően abban az esetben, ha a bank árfolyamkockázat vagy kamatfelár címén többletterhet számolt fel az állítólagos deviza-beszerzési tevékenysége és deviza kockázat miatt az adósnak, ez az árfolyamkockázat vagy kamatfelár csak akkor járna, egyéb feltételek kizáró körülményei nélkül is, a részére, ha de facto devizát vett fel az adott egyedi kölcsön folyósításához kapcsolódóan.

A hitelszerződések szövegéből egészen biztosan nem olvasható ki, hogy az adós tőle független ügyletek kockázatait kell, hogy kompenzálja, erre vonatkozó tájékoztatást sem kapott. Ahogyan az sem, hogy a bank devizaműveleteire megbízást adott volna, vagy azokról, megbízás nélküli devizaműveletekről a szerződésével kapcsolatban tudomása lett volna. Még kevésbé arról, hogy ez milyen tőke- és kamatkötelezettségeket jelent a bank szerint, a szerződés alapján, az adósra terhelhetően.

A szerződéskötéskor az adós elfogadta azt a feltételrendszert, hogy ha a bank devizában vállal árfolyamkockázatot, akkor ezt vállalja ő is. Az árfolyamkockázatról szóló kioktatás is erre irányul, vagy másképpen fogalmazva: másra nem irányulhat.

A valóságban azonban az, hogy a bank számára semmilyen árfolyamkockázattal nem jár a deviza alapú forint hitel.

A rövid forintforrásokból hosszabb lejáratú, de változó kamatozású devizaalapú hitelek nyújtásának rövid lejáratú FX-swapokkal való fedezése tehát árfolyamkockázatot és kamatkülönbözet-kockázatot nem, de megújítási kockázatot tartalmaz.

4. sz. bizonyíték- 18. oldal 3. bekezdés

A mérlegen belüli árfolyamkitettségek fedezésében és a devizalikviditás kezelésében meghatározó szerepet játszó FX-swap ügyletek lejáratát általában rövidebb a hitelkihelyezések futamidejénél, ezért megújítási kockázat áll fenn az ezek segítségével történő árfolyamkockázatkezelés esetén. A rövid futamidejű FX-swap ügyletek újrakötése nehézségekbe ütközhet: előfordulhat, hogy a bankok csak kedvezőtlenebb áron, vagy rövidebb futamidőn képesek azokat megújítani.

3. sz. bizonyíték – 29. oldal 3. bekezdés

A szintetikus előállítás a bankrendszer részéről nagyobb megújítási, illetve likviditási kockázatokat hordozhatott, mint a közvetlen külföldi forrásbevonás a vizsgált időszak jelentős részében. A közvetlen devizaforrások lejáratú struktúrája is eltért a devizahitelektől, ami likviditási kockázatot jelent a hazai bankrendszer számára. A swap állomány átlagos hátralévő futamideje még a közvetlen devizaforrásoknál is rövidebb volt. Ebből adódóan a bankoknak két különböző típusú megújítási kockázata is emelkedhet: előfordulhat, hogy a későbbiekben csak magasabb áron (pl. kamatok), kedvezőtlenebb kondíciók mellett tudnak újból forráshoz jutni, vagy szélsőséges esetben azokat egyáltalán nem tudják megújítani.

4. sz. bizonyíték – 30. oldal 2. bekezdés

Hogyan közelíthető meg a nem szerződészerűen áthárított kockázat, vagy éppen a nem létező kockázat egyébként „szerződészerű” áthárítása, amely valójában jogtalan nyereség-előállítás, semmi más. A perrel támadott szerződésből megállapítható, hogy alperes a hosszú távú, devizaalapú kölcsönszerződés nyomán keletkezett **virtuális** árfolyamkockázatot maradéktalanul, az adós fogyasztóra, azaz az adósra hárítja át. A virtuális árfolyamkockázat viselésének terhe az adósé **valós haszna** pedig banké. Ez nyilvánvalóan egyoldalúan és indokolatlanul bontja meg a szerződésből fakadó jogosultságok és kötelezettségek egyensúlyát, hiszen az adós oldalán csak kötelezettség, a bank oldalán pedig csak jogosultság keletkezik az árfolyamkockázat vállalását illetően. A nem létező vagy nem az adott

szerződéshez kapcsolódó kockázat költségeinek áthárítása jogalap nélküli pénzbeszedést eredményez.

Másrészt, saját forrásköltségeik, és „forrásteremtésük” megnevezésével virtuális kockázatukat - de az adós valós kockázatát - is maguk állítják elő. Annak érdekében, hogy ezáltal árfolyamveszteség címén, az adósra hárítható árfolyamnyereséget állítsanak elő, valós kockázat nélkül. Valójában a kölcsöne szempontjából szükségtelen kockázat, a bank szempontjából viszont nyereségképző hivatkozás, semmi több, amit a kölcsönszerződésnek látszó, valójában hibrid-szerződés biankó klauzuláin keresztül, felsőhatárok nélkül kíván megfinanszíroztatni, a véges teljesítőképességű, és vagyonú, és fedezeti ingatlanértékkel bíró adóssal.

A Magatartás Kódex hatálya kiterjed a Kódexet aláíró összes lakossági hitelezéssel foglalkozó pénzügyi intézményre, így kereskedelmi bankra, jelzálog-hitelintézetre, lakástakarékpénztárra, takaré- és hitelszövetkezetre, fióktelepre és pénzügyi vállalkozásra, ideértve a lízing-, és faktorcégeket is, valamint a hiteltermékeket kínáló biztosítókra és nyugdíjpénztárakra is.

A Kódex szabályozza a lakossági hitelezéssel összefüggésben többek között a felelős hitelezés általános normáit, a szerződéskötés előtti hitelezői magatartás általános elveit és a szerződési feltételek futamidő alatti egyoldalú módosításához kapcsolódó szabályokat.

A hitelezők vállalták, hogy a lakossági hitel-, illetve kölcsönszerződésekben alkalmazott kamat, díj és költségtevényezők egyoldalú módosításának elveit Árazási Elvekben rögzítik, amely üzleti titkot tartalmazhat, ezért nem nyilvános, de azt a PSZÁF kérésére, annak rendelkezésére kell bocsátani.

Az Árazási Elvek a Kódexben meghatározott ok figyelembe vételével tartalmazzák a legfontosabb előre látható árazási szempontokat, amely a szerződésekben alkalmazott kamat, díj és költség módosítására hatással lehet.

Részlet az ok-listából

1. A hitelezők vállalják, hogy kamatot csak az alábbi okok bekövetkezése esetén módosítanak egyoldalúan.

...

a Magyar Állam vagy a hitelező által kibocsátott kötvény és SWAP hozamgörbék egymáshoz képest történő elmozdulása,

A fenti célok alapján belátható, hogy a FX Swap (Swap hozam) az

- a kamat-, díj- és költségelemekre kihatással bíró, huzamosabb ideig fennálló ok
- az adott szolgáltatást befolyásoló feltétel
- előre látható árazási szempont, amely a szerződésekben alkalmazott kamat, díj és költség módosítására hatással lehet
- legfontosabb előre látható árazási szempontok

- a szerződési feltételek futamidő alatti egyoldalú módosításához kapcsolódó és befolyásoló feltétel
- üzleti titok

Belátható az is, hogy a bank a múltban a szerződés megkötésekor, de a jövőre nézve is mindezt az adósok elől eltitkolt, és folyamatosan – banktitokra hivatkozással – eltitkol a bank. Pedig ezen ügylet terhe az, amit forrásköltségként a bank az adósra terhel. Ez az a számlaforgalom, amely az adós valós kockázata.

Ez a hibrid-szerződés az adósok előtt nem volt ismert, ugyanakkor a bank olyan biankó klauzulákat iktatott be a szerződésébe, amely látszólag lehetővé tette a számára, hogy a kölcsönszerződésbe a swap-megbízás minden terhét tőkésítve csempéssze be az adósok tartozásának elszámolásába.

Míg a kölcsönszerződés alapján a hitelező szándéka a meghatározott pénzüsszeg kölcsönadásával a kamat, mint nyereség elérésére irányul, addig a deviza alapú szerződéssel a bank az ügyfelét befektetési ügyletnek passzív résztvevőjévé tette.

A szintetikus devizaforrás szerzése esetén a külföldiek FX-swap + forint állampapír stratégiája tekinthető szintetikus devizahitel nyújtásának. A külföldiek spot + FX-swap stratégiája gyakorlatilag szintetikus határidős (rövid forint) pozíció felvételét jelenti.

4. sz. bizonyíték – 14. oldal 1. bekezdés

Az általam ajánlott felfogás voltaképp egyfajta dekompozícióra épül. A devizaalapú, változó kamatozású adóspozíciót egy forinthitel és egy kockázatos befektetés kombinációjaként állítja elő.

6. sz. bizonyíték – 76. oldal 3. bekezdés

A bankok mérlegéből kiindulva a devizaforrás bevonásának egyik lehetősége a belföldi ügyfelektől történő betétgyűjtés. A belföldi szereplőktől származó devizabetétek állománya azonban lényegesen elmarad a belföldi szereplőknek nyújtott devizahitelek állományától: a belföldi magánszektor részben így vállalta át a nettó külső adósságból származó forint feletti kitettség növekvő hányadát a külföldi szektortól.

4. sz. bizonyíték – 27. oldal 4. bekezdés

A befektetési piacon működő közvetítők tevékenységét általánosságban befektetési szolgáltatásnak nevezzük. A mai magyar viszonyok között a tevékenységükre a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény az irányadó. Ez a törvény határozza meg a befektetési szolgáltatási tevékenységeket, valamint az ún. kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységek körét.

5. § (1) Befektetési szolgáltatási tevékenységnek minősül a rendszeres gazdasági tevékenység keretében, pénzügyi eszközre vonatkozóan végzett

c) saját számlás kereskedés,

4.§./2/ 58.64 saját számlás kereskedés: pénzügyi eszköz saját eszköz terhére történő adásvétele, cseréje,

(2) Kiegészítő szolgáltatásnak minősül

c) a befektetési hitel nyújtása,

4.§./2/ 7.13 befektetési hitel: pénzügyi eszköz vásárlásához nyújtott hitel, ha a hitelt nyújtó részt vesz az ügylet lebonyolításában,

6. § Pénzügyi eszköz

d) az értékpapírhoz, devizához, kamatlábhoz vagy hozamhoz kapcsolódó opció, határidős ügylet, csereügylet, határidős kamatláb-megállapodás, valamint bármely más származtatott ügylet, eszköz, pénzügyi index vagy intézkedés, amely fizikai leszállítással teljesíthető vagy pénzben kiegyenlíthető,

12. csereügylet (swap): valamely pénzügyi eszköz cseréjére vonatkozó olyan összetett megállapodás, amely általában egy azonnali és egy határidős adásvételi ügyletből, illetve több határidős ügyletből tevődik össze és általában jövőbeni pénzáramlások cseréjét vonja maga után,

Azt állítjuk, hogy a szerződéskötéskor a bank, eltitkolt szándékkal, olyan biankó klauzulákat fogalmazott meg a szerződésben, amelyek alapján a bank egy befektetéssel vegyes hitel-kölcsönszerződést, egy hibrid szerződést érvényesített, azt kívánt érvényesíteni az adósaival szemben. A két jogügyletből származó polgári jogi jogviszonyt a jog külön-külön szabályozza. (Ptk. ,Hpt. és a Bszt. szabályozza). Az alperes azonban a két terméket együttesen kínálta, amely által egy atipikus, kölcsönszerződéssel, és banki hitelezéssel vegyes devizacsere-megbízás (swap) szerződés jött létre, egy hibrid, a devizát drágító jelzálogpiacon.

Az európai uniós jogon alapuló jogalkalmazási, és jogértelmezi gyakorlatot demonstráló, a Luxemburgi Bíróság általi hivatkozott ítélet is, az európai jog, mint az elsődlegesen alkalmazandó jog alapján, a banknak alkalmaznia kellett volna a befektetési szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogszabályokat is, és a nemzeti jog alkalmazását csak az adós, a fogyasztó védelmére szigorúbb jogviszony szabályozás keretében tekinti jogszerűnek az európai uniós jog.

A C-604/11. sz. ügyben A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács) 2013. május 30. (*):

„2004/39/EK irányelv – A pénzügyi eszközök piacai – 19. cikk – Üzletvitelre vonatkozó magatartási szabályok befektetési szolgáltatás ügyfelek számára történő nyújtásakor – Befektetési tanácsadás – Más befektetési szolgáltatások – A nyújtandó szolgáltatás alkalmasságának és megfelelőségének értékelése – E kötelezettség megsértésének

szerződéses jogkövetkezményei - Valamely pénzügyi termék részeként kínált befektetési szolgáltatás - Pénzügyi termékekre vonatkozó kamatláb lehetséges változásainak fedezésére szolgáló, pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló («swap«-)szerződések»

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1)A 2007. szeptember 5-i 2007/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel módosított, a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 19. cikkének (9) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egyrésztől valamely befektetési szolgáltatást csak akkor nyújtják a pénzügyi termék részeként, ha az e pénzügyi termék szerves részét képezi, amikor azt az ügyfélnek kínálják, másrésztől pedig ahhoz, hogy e szolgáltatásra ne vonatkozzanak a hivatkozott 19. cikkben előírt kötelezettségek, az e rendelkezés által hivatkozott uniós szabályozásnak és közös európai normáknak lehetővé kell tenniük az ügyfelek kockázatainak értékelését, és/vagy az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó olyan követelményeket kell tartalmazniuk, amelyek vonatkoznak a szóban forgó pénzügyi termék szerves részét képező befektetési szolgáltatásra is.

2)A 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 4. pontját úgy kell értelmezni, hogy ha pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló szerződést kínálnak az ügyfélnek a más pénzügyi termékek kamatváltozásaiból eredő kockázat fedezésére, azt annyiban kell az e rendelkezés értelmében vett befektetési tanácsadási szolgáltatásnak tekinteni, amennyiben az ilyen pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló szerződés jegyzésére vonatkozó ajánlás olyan, hogy azt az ügyfél számára megfelelően vagy sajátos körülményeinek vizsgálatára alapítva, befektetői minőségére tekintettel nyújtanak, és azt nem kizárólag terjesztési csatornák útján teszik közzé vagy nem kizárólag a nyilvánosságnak szánják.

3)Az egyes tagállamok belső jogrendjének feladata meghatározni a 2004/39 irányelv 19. cikkének (4) és (5) bekezdésében előírt értékelési követelmények valamely befektetési szolgáltatást kínáló befektetési vállalkozás általi be nem tartásának szerződéses jogkövetkezményeit, tiszteletben tartva az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét.

13. sz. bizonyíték

Nem a felek által aláírt szerződésnek megfelelő, csupán ennek aláírásával lehetővé vált, más szerződés ment fogantatba.

A bank eltitkolta, hogy pénzeszköz juttatásának a fejében, az adóssal finanszírozta meg egy szüntelen swap-műveleteket lehetővé tevő konstrukciót, amelynek hasznát a bank, míg költségeit az adós fizeti meg.

Erről a jogügyletről, a bank valódi szándékáról, szerződéskötési céljáról, és az adósra (általa nem tudott, nem felmérhető, vele nem is közölt) küszöb nélküli terheket rozó, atipikus szerződésről, amelyet a bank elhallgatott az adósok előtt, az adósoknak tudomása nem volt, nem is lehetett.

A virtuális deviza-ellentételezés rövidlejáratú bankközi műveletekkel való virtuális kockázatkezelése, a szerződés futamideje alatt folyamatosan költségekkel jár, és ezt közvetlenül az adósra hárította a bank forrásköltségre hivatkozással. Az adósok hosszúlejáratú kölcsönéhez képest, a deviza minduntalan való un. megújítása, swappolása, a szerződéskötéskor a bank által ismert szintetikus „devizaforrás teremtés”, és megújítási műveletek elhatározott szándékok voltak. Ezt, és azt is hogy ezek a műveletek miként és milyen kockázatot jelentenek az adósra, a bank eltitkolta, holott éppen ezek növelték meg az ügyfelek tőke, és kamattartozását, és forrásköltség formájában a törlesztő részleteket.

Drágábbak lehetnek a devizahitelek

Egy eddig szinte észrevétlen költségelem rendkívül nagy emelkedése miatt elképzelhető, hogy 2-3 hónap múlva jelentős havi törlesztőrészlet-emelkedéssel szembesülnek a magyarországi háztartási devizahitelesek. Mindez úgy is bekövetkezhet, hogy közben a forint viszonylag stabil marad és a külföldi devizák kamattartalma még csökken is. A kormány és a nagy kereskedelmi bankok által múlt pénteken bejelentett megállapodás némileg segíthet a helyzeten, de a jelek szerint a kormány inkább csak látszólag akarja megvédeni a devizaadósokat a növekvő pénzügyi terhektől.

Egy "új" költségelem

A magyar háztartások devizahiteleinek havi törlesztőrészleteire a sokszor ismételt formula szerint nagyrészt a forint adott devizával (döntő részben a svájci frankkal, illetve az euróval) szembeni mindenkori árfolyama, kisebb súllyal az adott deviza kamattartalma (lényegében a jegybanki irányadó ráta szintje) gyakorol hatást (ha nem futamidő-rugalmas hitelről volt szó). Ha gyengült a forint, és/vagy emelkedett a deviza kamattartalma, akkor a forintban folyósított devizahitel havi törlesztőrészlete megemelkedett. Az elmúlt évektől indulva egészen idén szeptemberig ezek a tényezők gyakorlatilag teljes mértékben magyarázó erők voltak a törlesztőrészletek alakulására, ingadozására. (A hosszabb futamidejű devizahitelek inkább a külföldi kamatlábra, míg a rövidebbek inkább az árfolyamra érzékenyebbek.)

Az utóbbi hetekben kialakult rendkívül feszült globális pénzpiaci helyzet miatt azonban belépett egy további fontos költségelem, amely

a törlesztőrészletek akár jelentős megemelkedésének kockázatát is magában hordozza. Ez pedig a devizahitelek mögötti, a banki árfolyamfedezeti konstrukciók megkötésére szolgáló ún. IR- és FX-swap piac rendkívüli helyzetére vezethető vissza. Leegyszerűsítve ez azt jelenti, hogy a bankok sokkal nehezebben, és így megugró többletköltségekkel tudják csak az árfolyamingadozás ellen tovább fedezni a már meglévő devizahiteleiket.

Röpködnek a mínuszok

A bankok által nyújtott devizahitelek és a CIRS (currency interest rate swap), illetve FX-swap piac úgy kapcsolódik egymáshoz, hogy ha egy bank euróban veszi fel külföldön a forrást, akkor azt a forintban történő folyósítás érdekében a CIR-, illetve az FX-swap piacon tudja elcserélni forintra árfolyamfedezet mellett. (Az FX-swap ügyletek jellemzően nem hosszabbak mint egy év, míg a CIRS annál hosszabb -10-20-30 év- is lehet. A svájci frankalapú hitelnél a banknak további FX-swap ügyletet kell beiktatnia a lépéssorozatba.) A devizahitelek futamideje rendszerint jóval hosszabb (pl. 5-20 év), mint annak az FX-swap ügyletnek a futamideje, amely mögötte áll, így a devizahitel futamideje során a banknak számos alkalommal meg kell újítania az CIR-, illetve FX-swap pozícióját, azaz újból el kell cserélnie a két fizetőeszközt. A továbbiakban a CIR- és FX-swapokat összevonva csak FX-swapokként jelöljük.)

A befektetők globális kockázatkerülő magatartása, a fokozott óvatosság oda vezetett, hogy nehézkes megújítani ezen pozíciókat, illetve megdrágultak ezek az eljárások. (Ha a bank nem tudja megújítani pozícióját az FX-swap piacon, akkor az árfolyam szempontjából fedezetlenné válik a devizahitel-pozíciója kapcsán, ami igen kellemetlen és jelentős kockázatokat jelent.)

Az FX-swap piaci többletköltségek ügyfelekre történő részbeni áthárítása már megkezdődött, és valószínűleg az új hiteleknel erőteljesebb lehet majd, mint a meglévő hitelállománynál.

Az áthárított költségek az idei év végétől, jövő év elejétől érződhetnek egyre inkább a kamatfixálási periódusok, illetve az FX-swap megújítások esedékessége miatt és akár 10-30%-os havi törlesztőrészlet-emelkedést is elképzelhetőnek tartunk (változatlan külföldi kamat- és árfolyam-feltételek mellett is), amely ráadásul éppen akkor jelentkezzhet, amikor a bankokkal kötött, múlt pénteki megállapodás egyes "mentőelemeinek" érvényessége már lejár.

14. sz. bizonyíték

Az adósok devizatőke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan az adós tudta és beleegyezése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre. A bank

ezen befektetések költségeit ráterhelte az adósra, míg az ebből származó profitot a bank sajátjának tekinti.

A kereskedési bevételek elsősorban az orosz és magyar leányoknál végzett, devizaalapú tranzakciók sikerességének köszönhetően ugrottak meg, mivel a devizaárfolyamok mozgása pozitív hatást gyakorolt a cég pénzügyi eszközeire.

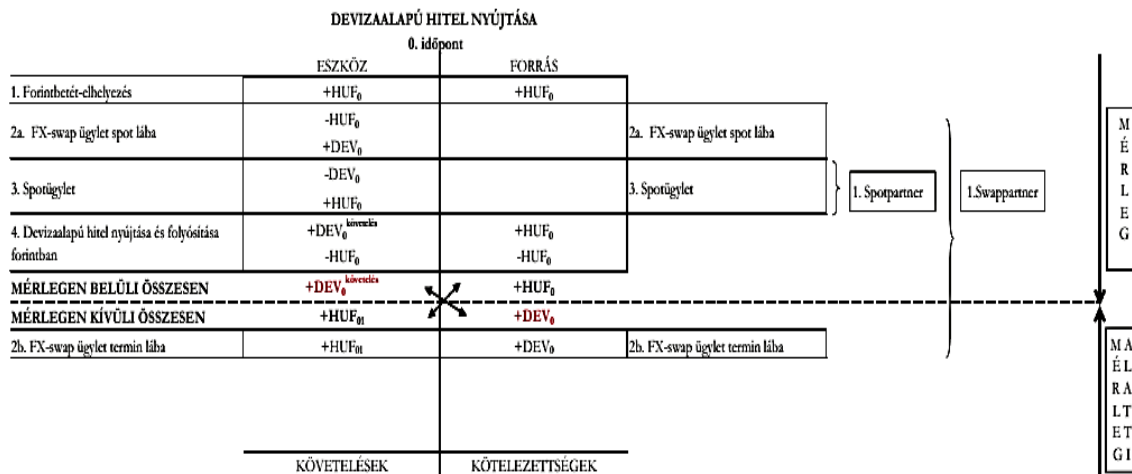
A Raiffeisen 2013. harmadik negyedéves eredményei (millió euró)

	3Q13	Várt	Eltérés	3Q12	Éves változás
Nettó kamatbevétel	940	909	3,41%	834	12,71%
Nettó díj- és jutalékbevétel	417	406	2,71%	400	4,25%
Nettó kereskedési bevétel	100	66	51,52%	54	85,19%
Nettó bevétel pénzügyi berekítésből	9	-	-	46	-80,43%
Nettó bevétel derivatív eszközökből	-56	-	-	-88	-36,36%
Céttartalék-képzés	330	360	-8,33%	224	47,32%
Munkaerő-költség	411	-	-	411	0%
Adminisztratív költségek	304	-	-	311	-2,25%
Értékcsökkenés	97	-	-	97	0%
Az összes általános igazgatási költség	813	827	-1,69%	818	-0,61%
Adózás előtti eredmény	229	173	32,37%	188	21,81%
Nettó eredmény	134	127	5,51%	141	-4,96%

Forrás: [Raiffeisen, Investor.hu]

15. sz. bizonyíték

A bizonyítás a „Páles Judit–Kuti Zsolt–Csávás Csaba : A devizaswapok szerepe a hazai bankrendszerben és a swappiac válság alatti működésének vizsgálata” (MNB tanulmány) http://www.mnb.hu/Root/Dokumentumtar/MNB/Kiadvanyok/mnbhu_mnbtanulmanyok/M_T_90.pdf (4. sz. bizonyíték.) tanulmányban fellelhető „Devizaalapú hitel nyújtása” elnevezésű folyamat ábráját tekinti a deviza alapú hitel termék tényállásának. (részletesen bizonyítás 2.)

Az adósok nem tudhatták, hogy deviza swap során a bank a hitelszerződést mint swap megbízást, a hitel ingatlanfedezetét, mint a swap ingatlan-fedeztetét értelmezi, az adós kötelezettségvállalását a hitel hosszú-lejáratú részletekben fizetését, a swap kiegyenlítésére vonatkozó kötelezettségvállalásként értelmezi

Az adósok nem tudhatták, hogy adós devizaszámlája ennek a Ft hitelnek a devizában kifejezett értéke a szerződéskötés napján és adós devizaszámlájával swappol a bank az adós tudta, hozzájárulása, megbízása nélkül.

Az adósnak nem volt tudomása arról, hogy a bank *rejtett derivatívákból ellentételezte a Ft-hitel számlán a könyvelt forint hitelt a mérlegen belül, melynek minden kockázata az adósé, minden költsége az adósé és minden haszna a banké.*

A valóságban nem történik más, mint az, hogy a bank kockázatos és spekulatív célú pénzügyi ügyleteket hajt végre, FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával, az adósokkal kötött hitelszerződés ürügyén, a futamidő alatt és az ügyfél pénzeszközeivel - a saját hasznára. Ezeket a bank „szintetikus forrásteremtésnek” értelmezi, de a valóságban, az adós nevében nyilvántartott forinthitelt, az adós nevében nyilvántartott devizatóke-nyilvántartási eszközzel végzett, derivatív műveletekkel ellentételezte.

A szakirodalom mindezeket OTC derivatív terméktípusoknak, származtatott ügyleteknek nevezi, ahogyan egy 2003-ban egy Bankszövetség által készített tanulmány is:

A tanulmányban otc derivatív terméktípusok alatt az egy alaptermékre szóló forward, swap-, illetve opciós ügyleteket értjük, továbbá ezek kombinációit és az úgynevezett hibrid termékeket. Az elemzés középpontjában a forintban jegyzett derivatívok állnak.

12. sz. bizonyíték 1. oldal.

Bizonyos termékek (rejtett származtatott ügyletek, hitelderivatívok) egyáltalán nem ismertek a hazai szabályozásban. Ez egyfelől könyvviteli nehézségeket von maga után, másrészt eredménymanipulálásra ad lehetőséget.

12. sz. bizonyíték 18. oldal 3. bekezdése

A tanulmány összegzi azt is, hogy ha ezt a strukturált pénzügyi eszközt a bankok a törvényi előírás szerint értékesítik a lakosság számára akkor az ügylet jellege miatt a kockázati vizsgálat „*körülményes*” és „*nehezen kivitelezhető*”.

A lakossági piacot alapvetően a fent említett strukturált befektetési termékekkel lehet megcélozni. Lehetőség lenne OTC derivatív ügyletek értékesítésére is, de azok egyedi jellege és az ügyfelek körülményes kockázati bevizsgálása miatt méretgazdaságossági szempontból ez nehezen kivitelezhető. A strukturált befektetési termékek esetében a lehetőségek száma végtelen. A lakossági ügyfelek sokkal nyitottabbak a komplex struktúrák irányába, hiszen számukra csupán a végső kifizetési függvény egyszerűsége a mérvadó.

Ezeket az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó „*körülményes*” tényezőket a bankrendszer kartellben megkerülte és kölcsönszerződésnek álcázták a szerződéskötési szándékukat.

Az adósok devizatőke számlájával a bank a futamidő alatt folyamatosan az adós tudta és beleegyezése nélkül rendelkezett, ezzel pénzügyi spekulatív ügyleteket hajtott végre a tőzsdén kívüli szabályozatlan OTC piacon.

Ha tudták volna az adósok, ahogyan nem tudták, nem is tudhatták, és ahogyan a bankok tudták, és ennek a hitelezési konstrukciónak éppen az adósok kifosztása árán, a minél nagyobb banki haszon elérése, a bankok devizához juttatása volt a célja, akkor egyetlen adós nem írta volna alá a szerződést. A mögöttes valóságról a banknak tudomása volt, az adósnak semmi tudomása nem volt, de az tudható, hogy abban a jogviszonyban nem kívánt volna részt venni.

Részlet Tardos Ágnes: A PÉNZÜGYI INSTRUMENTUMOK ELSZÁMOLÁSA IAS – US GAAP – MAGYAR SZABÁLYOZÁS című tanulmányból (Bankszövetség-Hitelszemle 2003) 11. sz. bizonyíték

Időnként előfordul, hogy egyes szerződésekben, melyek teljességükben nem felelnek meg a definíciónak megtalálhatók olyan tulajdonságok, amelyek származékos ügyletekhez hasonlóak. A teljes szerződést tekintjük ez esetben a ,hibrid’ instrumentumnak, amely egy ,alapszerződés’ és egy ,rejtett származékos ügylet’ kombinációja.

A kreatív gondolkodók, a rejtett származékos ügyletekre vonatkozó szabályrendszernek köszönhetően nem kerülhetik el az IAS 39 és az US GAAP alkalmazását egyszerűen azzal a ,technikával’, hogy egy származékos ügyletet beágyaznak egy másik, láthatóan nem származékos szerződésbe.

11.sz. bizonyíték – 71. oldal 2. hasáb 1. bekezdés

A bankrendszer már 2003-ban az általuk készített tanulmány alapján tudatában volt annak hogy ha a Ft-hitelt, rejtett derivatívákkal ellentételezi akkor a „szerződést tekintjük ez esetben a ,hibrid’ instrumentumnak, amely egy ,alapszerződés’ és egy ,rejtett származékos ügylet’ kombinációja. És ezen ,technikával’, egy származékos ügyletet beágyaznak egy másik, láthatóan nem származékos szerződésbe.

11.sz. bizonyíték – 71. oldal 2. hasáb 1. bekezdés

Ez esetben – mondja a tanulmány - akkor nagyon kreatívaknak kell lennie a bankároknak és kreatívak lehetnek, mert nincs szabályozva, hogy azt ne lehessen megállapítani, hogy ez szabályellenes.

Ha tudták volna az adósok, ahogyan nem tudták, nem is tudhatták, és ahogyan a bankok tudták azt és a banknak tudomása volt a MÖGÖTTES VALÓSÁGRÓL:

<i>Arról, hogy</i>	„NORMÁL ESETBEN egy árfolyam növekedés bekövetkeztével kell számolni.” – Kovács Levente a Bankszövetség főtitkárának az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi bizottságának 2013. február 25-én, hétfőn 10 óra 3 perckor a Képviselői Irodaház 562. számú tanácstermében megtartott üléséről
<i>Arról hogy a bank az</i>	„adóspozíciót egy forint hitel és egy kockázatos befektetés kombinációjaként állítja elő.” 6.sz. bizonyíték – 76.old. 3. bekezdés
<i>A bank elhallgatta az adós elől azt, hogy a szerződése kapcsán részt vesz a devizapiacra, számára ismeretlen pénzügyi műveletekben</i>	„A hitelt felvevő ügyfelek a hitel folyósítása során forintkereslettel, a hitel törlesztése során forintkínálattal rendelkeznek, illetve jelennek meg a bank közvetítésével az azonnali devizapiacra. 9.sz. bizonyíték – 8. oldal 3. bekezdés
<i>A bank elhallgatta az adós elől eltitkolta, és ezzel meg is tévesztette őt arra nézve is, hogy</i>	A szintetikus devizaforrás szerzése esetén a külföldiek FX-swap + forint állampapír stratégiája tekinthető szintetikus devizahitel nyújtásának. A külföldiek spot + FX-swap stratégiája gyakorlatilag szintetikus határidős (rövid forint) pozíció felvételét jelenti. 4.sz. bizonyíték – 14. oldal 1. bekezdés
	A bankok mérlegéből kiindulva a devizaforrás bevonásának egyik lehetősége a belföldi ügyfelektől történő betétgyűjtés. A belföldi szereplőktől származó devizabetétek állománya azonban lényegesen elmarad a belföldi szereplőknek nyújtott devizahitelek állományától: a belföldi magánszektor részben így vállalta át a nettó külső adósságból származó forint feletti kitettség növekvő hányadát a külföldi szektortól. 4. sz. bizonyíték – 27. oldal 4. bekezdés

Hibrid termék: olyan strukturált derivatíva, amelynek kifizetési függvénye több piaci faktor alakulásától függ és statikusan nem fedezhető egyszerű derivatívok segítségével. A hibrid-kockázat fedezése dinamikus menedzsmentet igényel, a termék értékét befolyásoló tényezők közötti korrelációk figyelembe vételével.

12. sz. bizonyíték fogalmak

A deviza alapú szerződéssel a szolgáltató az ügyfelét befektetési ügyletek passzív résztvevőjévé tette és viselte az ügyletben a „külföldiek FX-swap + forint állampapír forint feletti kitettség növekvő hányadát a külföldi szektortól”

A Magyar Nemzeti Bank szakértői véleménye szerint ez tekinthető devizahitel nyújtásnak!

Így az anyabank lefedezte az állampapír forinthozamot, a leánybankján keresztül azt a magyar adósokra terhelte. Ha romlott a forint, ugyan csökkent euróban számolva az államkötvény hozama, de nőtt a leánybank bevétele a megnövekedő törlesztésekkel. Azaz a magyar háztartások fedezték és fedezik az államkötvények, jegybanki kötvények nagy hozamát a nemzetközi banki kapcsolatok javára.

Mindez a bank valódi szerződési akarata, amely az adóssal a bank valódi szándékáról, szerződéskötési céljáról, és az adósról - általa nem tudott, nem felmérhető, vele nem is közölt - küszöb nélküli terheket ró, atipikus szerződésről, amelyet a bank elhallgatott az adósok elől, az adósoknak tudomása nem volt, nem is lehetett.

A devizadrágulás okait az a bankrendszer maga idézte elő, amelynek részese a perbeli pénzügyintézet is. A bank a bankrendszer részeként, a devizadrágulásában nem csak érdekelt, de piaci szereplőként közvetlen előidézője volt. A „devizahitelek” tervszerű, és a hibridszerződésből származó, de az adósokkal kötött hitelszerződésekből le nem vezethető, mégis azzal szervesen összetartozó befektetéseken keresztül, a bankok felismerhető és kifejezett szándéka, a forint elleni szüntelen spekulációs pozíció felépítése - és a swapokat refinanszírozó bankokkal - a derivatívákban érintett devizák árfolyamának gyorsuló mértékű, és biztos drágulásának az előidézése, árfolyamnyereség előállítására volt.

Mindezek bizonyítékai:

A bankrendszer a deviza alapú hitelezés kapcsán spekulatív célú pénzügyi ügyletekkel ellentételezte a Ft hitelszámlán könyvelt hitelt. Az ügylet leírás teljesen egyező a 4. sz. bizonyítékban és tanulmányban fellelhető „Devizaalapú hitel nyújtása” elnevezésű folyamat ábrájával, melyet a valóságban létrejött jogviszony tényállásának tekintünk.

3. Devizapozíció felvétele FX-swap és spotügyletek párhuzamos alkalmazásával. Az alapvetően spekulatív célú stratégia során a

devizapozíciót felvenni kívánó szereplő egy spot- és egy ellentétes irányú FX-swap ügylet alkalmazásával alakít ki ún. szintetikus határidős pozíciót. Adott devizában történő rövid pozíciófelvétel esetén például a spotpiaci eladást az adott szereplő (induló lábon) ellentétes irányú FX-swap ügyletből finanszírozza, azaz az FX-swapon megszerzett deviza azonnal eladásra kerül a spot devizapiacra. Ily módon az induló lábon nincs nettó pénzáramlás, a teljes nettó devizapozíció az FX-swap határidős lábára korlátozódik, amelynek iránya azonos a spotügyletével. A kívánt pozícióvállalás irányát tehát a spotügylet adja meg.

10. sz. bizonyíték 3. oldal 2. hasáb

Ezen bizonyíték és MNB tanulmány központi témája „Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra” (MNB)

A tanulmány azzal folytatódik, hogy a bank által alkalmazott spekulatív ügyletekkel a külföldiek forint elleni pozíciót vesznek fel:

Hasonlóképpen a külföldiek forint elleni pozíciót építenek fel, ha forintot vesznek kölcsön, és ugyanazon az értéknapon eladják azt. Az adásvétel helyszíne a spot devizapiac, míg a kölcsönadásé-, vétel é az FX-swap piac.

10. sz. bizonyíték 4. oldal 2. hasáb 2. bekezdés

Állítjuk azt, hogy ezen külföldi szereplők elsődlegesen a Magyarországon működő deviza alapú hitelt nyújtó bankok anyabankja.

További bizonyítékok:

A piaci szereplők akkor kötnek a spot lábon devizalikviditást nyújtó FX-swap ügyletet szintetikus határidős pozíció kialakításához, ha a forintárfolyam gyengülésére spekulálnak.

4. sz. bizonyíték – 19. old 1. bekezdés

Ebben az esetben ugyanis az FX-swap határidős lábán forintot adnak el. Ez egyben azt is jelenti, hogy a hazai bankok nagyobb valószínűséggel találnak swappartner a devizahitelezés finanszírozásához, ha a piaci szereplők erős árfolyamgyengülési várakozásokkal rendelkeznek. Ebben az esetben ugyanis az FX-swap határidős lábán forintot adnak el. Ez egyben azt is jelenti, hogy a hazai bankok nagyobb valószínűséggel találnak swappartner a devizahitelezés finanszírozásához, ha a piaci szereplők erős árfolyamgyengülési várakozásokkal rendelkeznek.

4. sz. bizonyíték – 19. oldal 1. bekezdés

A hazai bankoknak a mérlegen belül így forinttal szembeni kitettsége (long deviza, short forint pozíciója) keletkezik.

3. sz. bizonyíték – 27. oldal 5. bekezdés

A devizahitelezés elmúlt évben tapasztalt gyors felfutása nem hagyta érintetlenül a bankrendszer mérlegstruktúráját: a devizaeszközök devizaforrásokhoz mért többlete 2004. végére korábban soha nem látott szintre, a mérlegfőösszeg 6,3%-ra (kb. 1000 Mrd forintra) emelkedett. A mérlegen belüli devizapozíció felépülését az utóbbi időszakban fokozatosan a devizaforrás nélküli devizahitezés magyarázza.

1. sz. bizonyíték – 14. oldal 4. bekezdése

A hazai bankszektor így jelentős FX-swap pozíciót görget, ahol az azonnali lábon devizához jut. Ez a swapállomány meglehetősen magas, a Lehman-csődöt megelőző egy évben 7 és 13 milliárd euró között ingadozott (névértéken kifejezve).

2.sz. bizonyíték – 569. oldal 3. bekezdése

A megnövekedett kereslet megdrágítja a devizát a forint terhére. Nem véletlen piaci folyamatoknak köszönhető a jelenlegi árfolyam elmozdulása, a magyar adósság CDS felárának növekedése, hanem pontosan a spekulációs fogadások, az eltitkolt, szerződésből adódó műveletek egyenes következménye. Ez egy fenntarthatatlan állapot, mert megfizethetetlen szintre emeli a devizában elszámolt kölcsön törlesztő részletét, kamatát, díjait azzal, hogy gyorsabban növeli az adósságot, mint ahogy a törlesztés csökkenti azt.

Ha az adós tudta volna, hogy a bank ezen ügyletek folytán megdrágítja a devizát, ebben az ügyletben nem kívánt volna részt venni.

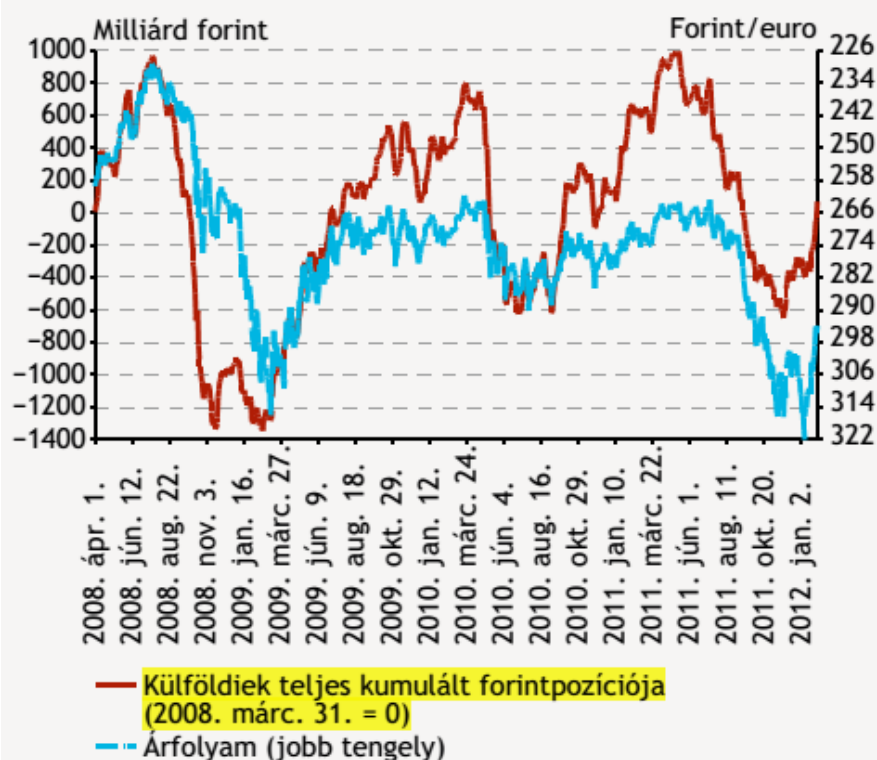
Bizonyítékok arra, hogy mindezek az adós elől titkolt pénzüpiaci spekulációk hogyan hatnak a forint árfolyamra:

Kiss M. Norbert–Molnár Zoltán: Hogyan hatnak a devizapiaci szereplők a forintárfolyamra (MNB)

10. sz. bizonyíték 12. és 13. oldalának diagramjai:

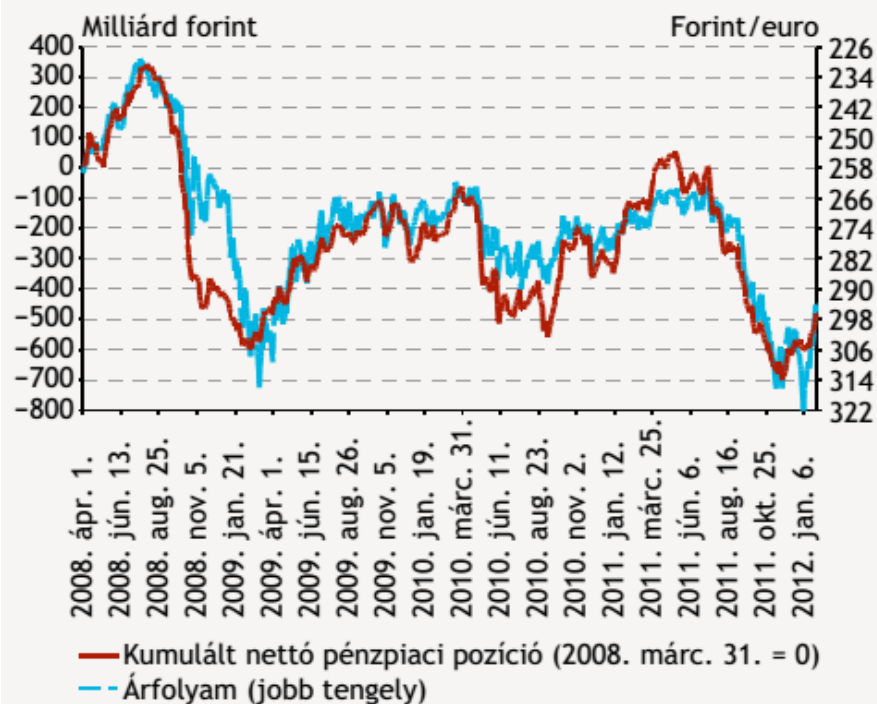
2. ábra

A külföldiek teljes kumulált forintpozíciója és a forint/euro árfolyam

4. ábra

A külföldiek szereplőnkénti forint elleni és melletti pénzügyi pozícióinak kumulált állománya és a forint/euro árfolyam

A feleknek eltérő, és nem egybehangzó, főként nem kölcsönös volt a perbeli szerződés aláírásakor, a szerződéskötési akaratuk, és szándékuk sem. Ami létrejött egy beágyazott derivatívát tartalmazó hibrid pénzügyi „termék” kölcsönszerződésnek álcázva, amelyre nézve nem egybehangzó a felek akaratnyilvánítása, mert a felek szerződéskötési akaratuk, és szándéka, de célja sem ugyanaz, mindenben eltér egymástól.

A bank ezzel megtévesztette, és folyamatosan tévedésben tartotta az ügyfeleit az aláírt szerződést illetően is. Ha az adós ügyfelek, mindezt tudták volna a szerződést a bankkal meg sem kötötték volna, mert nem ésszerű kockázatviselést, hanem biankót írtak alá arra, hogy a bank a rövidelejáratú deviza-megújítási műveleteit, korlátlan kockázattal, és mértékig finanszírozzák, miközben annak minden hasznát a bank nyereségeként elismerik